

[Bernhard Baunsgaard]

heller ikke være med til at lægge en linje nu. Det kan da godt være, at vi til sin tid kommer til andre løsninger. Man må bare være klar over, at sådan ligger det.

Anders Poulsen (V):

Også jeg synes, at ministeren kom en smule let hen over sin besvarelse vedrørende forespørgslen. Besvarelsen af det rejste spørgsmål har været i departementet og vende, og det forekommer absolut mærkeligt, hvis et så decideret skattepolitisk spørgsmål – et spørgsmål, der også griber langt ind i hele pengepolitikken – ikke har været inde hos ministeren og vende, inden svaret går af sted.

Når nu vi er så langt inde i denne diskussion, synes jeg, det er rigtigt at spørge ministeren: har det kiks, der er sket her, mon noget med ministerskiftet at gøre? Eller hvilken forklaring kan der i øvrigt være på det? For et kiks, det må vi vist sige der er tale om.

Ministeren for skatter og afgifter (Mogens Lykketoft):

Jeg tror, det reelle i denne sag er, at den holdning, som jeg antydningvis beskrev var Nationalbankens, har man fra skattemyndighedernes side antaget ville være udslaggivende for, om arrangementet blev etableret eller ej. Derfor er der ikke blevet gjort nogen politisk sag ud af den forespørgsel.

Måtte jeg sige i anledning af hr. Kalnæs' og hr. Bernhard Baunsgaards reaktioner på det, jeg sagde for om indeksobligationers mere langsigtede behandling i skattesystemet, at det såmænd ikke gik videre end til den betragtning, at enhver, som er tilhænger af indeksobligationer som princip i en eller anden sammenhæng, i hvert fald må gøre sig den overvejelse, at systemet er uden mening, hvis man vil beskutte indekseringen og gøre den til en fradragsberettiget udgift. For så får man ikke den virkning af indekslånearrangementet, at det er neutralt i forhold til skiftende inflationstakter i samfundet. Det var bare den betragtning, jeg lige syntes skulle nævnes i sammenhængen.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det eneste, jeg ønskede at understrege over for ministeren, var, at der ikke med dette er truffet en endelig beslutning.

Med hensyn til det meningsløse skal jeg såmænd ikke kunne bestride det, men jeg vil gøre opmærksom på, at det også er meningsløst, at en obligationskøber kan købe en obligation eller et pantebrev til kurs 50 og få det pålydende beløb tilbagebetalt til kurs 100 uden nogen sinde at betale skat af kursgevinsten.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Blot en enkelt bemærkning til hr. Bernhard Baunsgaard, der for sagde, at der må gribes ind over for en storbank, når man vil gøre det over for typograferne. Der er ikke nogen sammenligning i den forbindelse. Det, fru Grethe Fenger Møller forleden dag har sagt – og det, som jeg tidligere har givet udtryk for – er, at hvis der er tale om lån, så skal lånet også betales tilbage. Hvis det er en omgåelse, det man layer, og det faktisk er et lån, som aldrig vil blive krævet tilbage, så foreligger der en klar tilkendegivelse om fra skattelignende myndigheder, fra skatteministeren dengang, at så skal man følge det nøje for at se, om lånet bliver betalt tilbage, for ellers vil der indtræde beskatning. Det kan slet ikke sammenlignes med den sag, vi drøfter her.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Så vidt jeg er orienteret vedrørende det lånearrangement, der er tale om her, og som blev fremlagt af fru Grethe Fenger Møller og typografernes formand, er der tale om lån til en forrentning på 0 pct. Det er et lån, der skal udbetales med nogle hundrede kroner om dagen, og det skal tilbagebetales med nogle hundrede kroner om måneden. Hvad gavn har man så af det? Ja, naturligvis har manden, da pengene blev indbetalt, haft fradragsret for kontingentet. Men hvad er det, han får? Han får indekseringen, pengeforringelsen. Og den er jo af betydning, når lånet skal tilbagebetales over 10–15 år. Derfor er der god sammenhæng imellem det. Det er det samme problem, vi taler om, og situationen er den samme, nemlig at man har spurgt sig for og fået at vide, at det er vist rigtigt nok ifølge gældende lovgivning.